עין משפמ

נר מצוה

שימה מקובצת

כגון דאיכא רובא עליונים. ה״ה דמלי למימר חלי מזה וחלי מזה ומן חליין (למעלה) ועוד (למעלה) דהרי ממה נפשך הגיע העליונים למעלה, אך שהיה קשה לן והא מתפטא, מן ששים קשם כן יוטא מחתונים עלו לו קחני דהשתח לא הוי מצי למימר לשיריים דחטאת כדמשני השתח משום דשמח דם החטאת היתה כולה למעלה, אבל השתח היתה כולה למעלה, אבל השתח דרובא עליונים משני שפיר דדם החטאת מרובה כל כך שמגיע הייתור התפתח והוכם כל כך בלכתי דמטאת ליותר מועוד כל כך דאכתי יהיה בו שיריים: והא אלו ואלו עלו לו קתני. משמע אף לשם תחילת עולה הטעונה יסוד. והא דלא משני עולה הטעונה יסוד. והא דלא משני שונה הטעונה יסוף, והח דנח משלי לשם שיריים, ואי משום דקחני עלו לו, חא לעיל נמוי קחני חחחונים עלי לו ואפ״ה אוקימנא לשיריים משום דאלו ואלו משמע אלו דומיא דאלו מחחונים דומיא דעליונים מה עליונים אותן שנתן למעלה עלו לתחילת מתן דמים אף תחתונים שנתן למטה עלו לתחילת מתן דמים שנתן למטה עלו לחחילת מתן דמים דהייט חחילת עולה. ועיייל דלא דמי דלעיל תחחונים עלו לו דקחני (הוא) מדברי ר״א הוא ולא קאי כלל ארבנן, אבל הכא קאי נמי ארבען כדקס״ד אבל הכא קאי נמי ארבען כדקס״ד לחבל האלו ואלו מודים וע"כ לרבק דקאי אאלו ואלו מודים וע"כ לרבק דקאמרי יש בילה עלו לו מחסונים למחילת עולה ומדרבקן נשמע לרי אליעור דלחחילת עולה נמי עלו גם אליעור דלחחילת עולה נמי עלו גם לר"א דמסתמא עלו לו לר"א הויא דומיא דרבנן דבוה אין לפלוגינהו: לומיט לכנן לכוט מין עפוניטה: סיפא (אתיא) [אתאן] לרבגן. ול״ת מלון נינסו הני רבנן, ופ״ה היינו רבנן דמתני (אלמא) [דלמרי] סמכינן אבילה. וקשה דאימא דמיירי דאיכא רובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור מחחונים ועוד. וליכא למימר דמשמע ליה בכל ענין דהם למימר דמשמע ליה בכל ענין דהם מר"א נשמע לרבנן ודומיא דמחיר ר"א לימן למעלה ע"י רואין קא מכשרי רבנו בדיעבד ודר"ה אוהימנה מכשרי רבנן בדיעבד ודר"א חוקימנה ברובה לינינס, ומרישה דמשה לתומנד בדם בהמה או חיה לינה למיששט האינו בדם למימר שורק כל המערובה. ואתר הר"ר יונה דהיינו רבנן דלעיל ודף עם ע"א) גבי מטאת יחיד שנמערבה במטאת לצור פי דמסיק שנמערבה במטאת לצור פי דמסיק שנמערבה במטאת לצור פי דמסיק מתמערכה המחסת בבור כוי דמסיק ואם מתו מתנה אחת מכולן ילא ומדקאמר רבי רואין אח המתנה אם יש בה כדי לוה וכדי לוה ילא מכלל דמ"ק סבר אע"פ שאין בה כדי לוה וכדי לוה ילא אלמא יש בילה דאי אין וכדי לוה ילא אלמא יש בילה דאי אין בלד נזהי ינת שנתח יש בינה דמי חין בילה דילמת מהאי ויהיבן ומהאי או יהיב. ועוד אתר מהר"ם דרבנן היינו ר' יהושע מדפריך ר"י הרי הוא עובר על בל תוסיף א"כ קסבר יש בילה מאר אסרש שם בעזרת האל יחברך: דילמא מהאי קיהיב כו'. תימה דלשני ליה שישפוך כל דם התערובת בכת אחת, ו"ל דדייק מדקתני ינתנו במת אחת המשמע בשיעור מתנה במתנה אחת דמשמע בשיעור מתנה אחת ולא כל הדם. וא"ח. כמו כן לעיל דקאמר דקיהיב למעלה שיעור מחתונים ועוד. אימא דוהא שיעור מתמה כדפיר. וי"ל דלעיל קחני יתן מתנה כדפיר. וי"ל דלעיל קחני יתן למעלה סתם כר' [ככתוג בתום' ד"ה הא בתופון: בגון שנתערבו אחת באחת. פ"ה שיעור מתנה אחת בשיעור מתנה אחת וינתנו מתנה מחת בשביל כל אחד קאתר. ולא שיתנס בזה אחר זה תחנה אחר תחנה, דלישנא דתחני' לא משמע כן מתנה, דנישנה דמתניי נה משמע כן אלא משמע שנותן בפעם אחת במתנה אחת, וכדי ליישב לישנא דמתני׳ דקתני ינתנו במתנה אחת יתונה יתחנה יתחנה בתחנה מחם לריך לומר שיעור מתנה אחת בשביל כל אחד קאמר דהיינו שיעור שתי מתנות שנתערבו ויתן שתיהן למובח במתנה אחת. אבל מעיקרא דס"ד במתנה אחת. שנחשרבו כל הדם משמיהן יחד אייכ שנחשרבו כל הדם משמיהן יחד אייכ כי נמי מפרשינן דימנו במתנה אחת דקאמר כשישר מתנה אחת בשביל כל אחד קאמר דהיינו שישר שמי ממנות מיימ איכא לספוקי דילמא מסאי יהיב ומסאי לא יהיב דאיכא לספוהי דשמא כל אותו שיעור שתי מפפוקי דשמת כנ חותו שישור שמי מתנות שנותן מהאי יהיב ומהאי לא יהיב הואיל ומערב כל הדם משחיהן יחד. ווכן גבי מתן ארבע במתן ארבען איכא לספוקי דשתא אותם ארבע מתנות בשביל כל אחד דהיינו שמנה מתנות הם מהאי לחודיה מן

סו א מיי׳ פייב מהלי פסהימ ועוד תניא הניתנין למעלה כו'. אלמא יש בילה בחוספתא דובחים בי איתא והא דלא פריך ממתני׳ ניחא ליה לאקשויי מברייתא משום

> תחתונים ויהיב ביו למעלה שיעור מחתונים ועוד דאי רובא מחתונים לא היה אומר רבי אליעזר יתן למעלה: נתן לממה ולא נמלך ר' אליעזר

> אומר יחוור כהן למעלה. נראה דגרסינן בו ויחזור ויתן למטה מדמסיק עלו לו לשם שיריים בו דמה שנתו למטה קודם נתינתו למעלה פשיטא דאין עולה לשם שיריים: מתן ארבע במתן אחת. היינו שתים שהן ארבע כגון עולה או שלמים דלמטה דאי ארבע ממש כגון הטאת אמאי ינתן מתו בחו אחת לר׳ יהושע הא רבנו סברי ישפך לאמה לפי שוה למטה ווה למעלה: הג"ה די בל תוחיף מהיכא. תימה לי הלא במתנה אחת של בכור אי אפשר שלא יוכלו לחלק לשתים ואם כן דילמא יהיב מיניה לשתי קרנות דאע"ג דאין בילה זהו שיכול להיות מזה הדם לבדו והוא הדין במתנה אחת יכול להיות בה מדם זה ומדם זה ואי ליכא שיעור נתינה לשתי קרנות דלא היה רישומו ניכר לשתים אם כן היאך הקרבן נאכל דילמא חלקו לשתי קרנות ולא הועיל כלום וי"ל דיש שיעור לשתי קרנות וכיון דאין בילה אין כאן רק ספק בל תוסיף ומשום ספק זה לא יניח קרבנו ואפילו כי הוה נמי דמים כמו . מעורבים יחד הוה ספק והכי

פריך נהי דנתערב ארבע באחד לא חיקשי מאין בילה אכתי [חיקשי] קושיא אחריתי דלא מתרץ דבל חוסיף בודאי ליכא. ברו"ך. ואם תאמר איזה בל תוסיף יש וליהוי מתנה שניה בשביל שיריים של בכור ואי עביד עוד שיריים בשביל עולה אין א כלום אלא יעשה או שיריים בשביל עולה (שתי מתנות שהן ארבע ויש לומר מתנה ראשונה) של עולה נכרת משתי לדדין וזהו בל תוסיף דמתנה של בכור אינה רק מלד אחד אי לבו נמי שיריים הוו באותו קרן של מתנה אחת

(ארבע) מתנה שניה שבקרן שני הוי תוספת. הג"ה: הא קתני אלו ואלו עלו לו. וליכא למימר לשם שיריים דאלו ואלו קתני משמע יולא ידי דמים עליונים וידי דמים תחתונים: כגון שנתערבו אחת באחת. פירש נקונטרס שיעור מתנה מזה ושיעור מתנה מזה ודקתני ונתן לוו במתנה אחת בשביל כל אחד קא אמר דהיינו שתי מתנות דנמלאו שתיהן במזבח ותימה מאי קשיא ליה נימא שנותן כל הדם במתנה אחת דאיכא מתרוייהו ממה נפשך וכי תימא 🕫 משום דבעי מתנה לשם כל אחד לימא שנותן חלי הדם וחוזר ונותן חלי האחר ולמה ליה למימר כלל אחת באחת וכי תימא דפריך משום דלריך לשייר משני הדמים לשפיכת השיריים ופריך דדילמא מה שנתן היה מאחד מהן והשיריים מן השני דאע"ג דתחילת עולה מקום שיריים מכל מקום לא עשה כעיקר מצוותה אי נמי קסבר תחילת עולה לא מקום שיריים אם כן מאי קא משני שנתערבו בו ליו אחת באחת להו ועוד (לימא) [למאי] דיהיב (למעלה) שיעור האחד ועוד אמאי לא פריך מרישא נחערצ בדם הפסולין או בדם התמלית דילמא מאי דיהיב מדם הפסולין ושיריים לו אלא כיון דשיריים לא מעכבי אין לנו לפסול תערובת משום מלות שיריים ומיהו לקמן משמע שיש לפסול משום שיריים אע"ג דלא מעכבי דקאמר שיריים נריכין אינטבא ונראה לפרש דהכי פריך דילמא מהאי קא יהיב כו' דהבא לימן לא

יתן אלא שתי מתנות אחת משום זה ואחת משום זה ואם נאמר

לו שיתן כל הדם לא ישמע לנו ולא דמי לנתערב בדם פסולין

דשמא ישמע לנו כיון דידיע וווי דפסול מעורב בו אבל הכא דשניהם

כשירין לא ומיהו קשה דאם כן לעיל דקאמר דיהיב למעלה שיעור

התחתונים ועוד לא ישמע לנו כיון דשניהם כשרים ועוד יש לומר

דלשון מתנה אחת משמע לחו אחת ולא יותר וכי משני שנתערבו אחת באחת כפרש"י מתנה אחת מכל אחת ולא דמי לההיא דלעיל

שיעור שתי מתנות הם מאחד לבדו ולא מן השני כלל. ומיהו גבי שנתערב אחת בארבע דקאמת

ארבע פ"ה דשיעור חמישתן קאמר דהיינו ארבע בשביל זה ואחת בשביל זה וקשהן היכי משחמע לישנא הכי דקסני ינחנו במתן ארבע (וכן לר"י דאמר

דוקא כם דתחתונים עלו לו כו: הכא במאי עםקיגן ברובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור דתחתונים ועוד. לא מלי לאוקומא ברובא

שנתערבו בניתנין לממה רבי אליעזר אומר יתן למעלה בו והתחתונים עלו לו ואי אמרת אין בילה אמאי עלו לו דילמא קיהיב עליונים לממה והתחתונים למעלה הכא במאי עסקינן . כגון דאיכא רובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד הא תחתונים עלו לו קתני לשם שירים ת"ש נתן למטה ולא נמלך ר"א אומר יחזור ויתן למעלה והתחתונים עלו לו הכא נמי ברובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד והא תחתונים עלו לו קתני לשם שירים ת"ש אנתנן ₪ למעלה ולא נמלך [אלו ואלו מודים ° שיחזור] ויתן למטה ואלו ואלו עלו לו הכא נמי ברובא עליונים וקא יהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד [והא אלו ואלו עלו לו קתני] מי קתני אלו ואלו מודים אלו ואלו עלו לו קתני יו סיפא אתאן לרבנן דאמרי יש בילה תא שמע ⊕הניתנין במתנה אחת שנתערבו בניתנין במתנה אחת ינתנו במתנה אחת ואי אמרת אין בילה אמאי ינתנו במתנה אחת דילמא מהאי קיהיב ומהאי לא קיהיב כגון שנתערבו אחת באחת

ועוד תניא בהדיא א הניתנין למעלה מתן ארבע במתן ארבע הכא נמי שנתערבו ארבע בארבע מתן ארבע במתנה אחת ה

יתן למעלה להכשיר חטאת דמלוה להקדים עליונים לתחתונים כדחמר לקמן בפרק כל התדיר (דף פט.) ורואה אני את התחתונים למעלה כאילו הן מים ולרבנן ישפך לאמה: והתחתונים עלו לו. כשיחזור ויתן שיריים למטה לשם שיריים עלו לו ואף למתן דם עולה: ואם אין בילה חטחת חמחי עלתה לו. דלמה לה יהיב למעלה אלא תחתונים: הכא במאי עסקינן רגון דרובא עליונים וקא יהיב למעלה כל שיעור. שיש בו מן התחתונים ועוד דממה נפשך הוא הו יהיב למעלה מן העליונים ולהכי מוקי לה ברובא עליונים משום דלא מתרך ליה והתחתונים עלו לו אלא בהכי כדמסיק לה למילתיה: והא סחתונים עלו לו קתני. קק"ד אף ₪ בעולה קאמר דעלתה ואי דיהיב למעלה שיעור התחתונים ועוד היכי מיתכשרא עולה דילמא כל מה שהיה בכאן מדם העולה נתן למעלה: ומשני דמאי תחתונים עלו לו דקאמר לשם שיריים דחטאת קאמר הצריכין לישפך ליסוד וכיון ז דרובא עליונים כי נתן למעלה כשיעור תחתונים ועוד או דאיכא מדם החטאת למעלה ולמטה אפי׳ כל הניתן למעלה מן העליונים הוא אכתי פש ליה מיניה

ועוד סניא. תיובתא לרב אשי דאמר טעמא דבעי תרתי משום דאין בילה הוא דשמעינן ח לרבי אליעזר דאית ליה בילה אלמא שמעינן

מהנך תרתי מתנייתא דטעמא דר׳ אליעזר כרבא דבחדא נמי מיתכשר אלמא זן קנסא הוא: הניתנין למעלה כו'. קא ס"ד דם חטאת בדם עולה

למטה יבו אבל אי לאו רובא עליונים כיון דיהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד כדי להכשיר החטחת תו לא מתרץ ליה התחתונים עלו לו אפילו לשיריים דדילמא כל דם העליונים למעלה ניתן ואין כאן שיריים או שמא כל דם התחתונים למעלה ניתן ואין כאן משל עולה למטה כלום: נהן למשה ולא נמלך. דחי נמלך לרבי חליעזר הוה חמרינן ליה תן למעלה דמלוה להקדים עליונים לתחתונים יו בפרק כל התדיר (שם) ולרבנן ישפך לאמה: יחזור ויתן למעלה. ושניהם כשרין כדס"ד יו ולרבנן ישפך לאמה והעולה כשירה ביו דאסור לשנות בתחתון מפני הכשר עליון ולא אמרינן רואין אותו למעלה כאילו הוא מים והכי תניא לה בתוספתה כ: הכה נמי ברובה עליונים וקה יהיב למעלה שיעור תחחונים ועוד. ועליונים הוא דכשרים ולא תחתונים: ה"ג והא סחתונים עלו לו קתני. ולשון קושיה הוה: ומשני ליה לשם שיריים בו: נתן למעלה ולא נמלך. מתחילתו דאי נמלך הוה אמרי ליה רבנן ישפך לאמה שלא לשנות בתחתון יו דכיון דניתן למעלה אפי׳ חכמים מודו שיחזור ויתן למטה לכתחילה אם בא לימלך דאינו משנה בנתינה זו בעליונים שהרי מה שיש כאן מן העליונים שירים הן דרבנן אית להו בילה וכבר ניתן מן החטאת למעלה ומעתה מלות שיריים לינתן למטה כתחילת עולה: ואלו ואלו עלו לו. ושניהם כשרים: הכא נמי כו'. ולר"א דלית ליה בילה אין כשר אלא חטאת ולרבנן דאית להו בילה שניהם כשירין שהרי יש משניהם למעלה ולמטה: ה"ג מי הפני אלו ואלו מודים אלו ואלו עלו לו הפני סיפא אמאן לרבנן דאמרי יש בילה מ"ש הניסנין כו' ואין כאן הפסק משנה הכתוב בספרים: מי קתני אלו ואלו מודים. שאלו ואלו עלו לו אלו ואלו עלו לו הוא דקתני והך סיפא דקתני ואלו ואלו עלו לו לאו אאלו ואלו מודים קאי אלא רבנן יוו דקאמרי לה דאית להו בילה אבל לרבי אליעור אין כשר אלא עליון: ינסנו במסנה אחם. ורבי אליעזר ש איירי בסיפא ומתני׳ היא: אחת באחת. שיעור מתנה מזה ושיעור בן מזה והתני ינתנו במתנה אחת בשביל כל אחד האמר דהיינו שתי מתנות דנמלאו שתיהן במזבח: ארבע בארבע. שיעור ארבע מתנות בשיעור ארבע מתנות ודקתני ינתנו במתנות ארבע ארבע בשביל זה וארבע בשביל זה: מסן ד' במסן אחם רבי אליעור אומר ינסנו במתנת כאן ארבע. שמצוה להקדים מתן ארבע למתן אחת כדאמרינן בכל התדיר (שם) ורואה אני את תוספת מתנות הבכור כאילו הם מים: וכ״ת

דיתן למעלה ומוקמינן דיהיב למעלה שיעור מחחונים ועוד דסתמא קחני יתן למעלה 🗝 ולא מפרש כמה וכן בדם הפסולין ובדם התמציח: שלא במקומו]: לז] ל"ל דידוע דדם פסול מעורב (מ"ש): לח] משמע שיעור מתנה אחת ולא יותר וכי

בעי למימר כפרש״י שיעור מתנה אחת כל״ל (שים וביש). [ככ״ש לית6 מינת כפרש״ין: בל] למעלה סתם ולא מפרש כמה ולכך מוקי לה שפיר דקיהיב למעלה שיעור תחתונים ועוד והוי טפי משיעור מתנה וכן בדם כו״ כל״ל (שים):

קרים התמומה קחור, דהיים י מנעוב דר השנה שני מנחות בעפי, הייכן שם היה היבם יחדים היבט הבים המשל של היבט המנחם בשלה של היבט הבים השלה היבט מנחות שהוא מחשב בשלה של היבט המחשב שלה היבט המחשב שלה היבט שלה היב שלה מחשב המחשב שלה היב שלה מחשב החשב המחשב שלה היב שלה חבר שושלה הבלחלים לאמר בל דם הבטר מעורב או שיער חיוב מחמו בלחלים לאמר בל בל הבשל היב באל ממשע בל המחשב שלה והרי ינמנו לא ממשע כל המחשבות כל השלחות המשלה בל "בל היב באל היב באל ממשע המחשב שלה והרי ינמנו לא ממשע כל השלחות המשלח שלה והרי ינמנו לא ממשע בל בשלחות המשלח שלה הרי ינמנו לא הקונטרס הייל האומר ממשח אלה הרי להמשלח המשלח שלה היה שלה הרי להמשלח המשלח המ

ל) [עירונין ק. כ"ה כה:],
 5) פ"ח ה"ח, ג) שייך לעיל במתני', 7) שייך לדף שאח"ז,
 ל) עי' תו"כ ויקרא חובה פ"ט

גליון הש"ם י גם' שיחזור ויתן לממה. ע"ל דף עו ע"ב מוס' ד"ה ואי. ולקמן דף

פא ע"ב תוס׳ ד"ה נתן: שינויי נוסחאות א] מיכת בהדיא נמחק (ש״מ): ב] נש"מ נוסף ורואה אני את התחתונים למעלה כאילו הם מים: גן 5"ל נתן (*ש"ח): דן ס"י קתני: מתני הניתנים במתנה קתני. מתני הניתנים במתנה אחת כו שנתערבו כר: אתאן לרבנן כוי. וסיל הגיכסל שלל לל רש"י ז"ל (שים: ה] ככתס"י וש"מ נוסף ר"א אומר ינתנו במתן ארבע. וכ"ה בכש"י. נ"ל מתן ד׳ במתן אחת מאי איכא יא) ועוד דהיינו פלגא :m/m . העליונים וכו' כל"ל (ש"מ): העליוגים וכוי כל"ל (ש"ח: "ב. כ"מ" מוסף מה שיש מן העליוגים וותר מן החצי דהה עליוגים יותר מן החצי דהה הוו:

"ב"ל כדאמרי" בפרק (ש"ח: "ב" בדקא ס"ד (כתה") לר"א דיש בילה ולרבנן כרי (ש"ח: "דיש בילה ולרבנו ברי (ש"ח: "דיש ברי (ש"ח מו] כשירה דיש בילה ולמעלה בה בשרה (ש"מ): מז] כב"ע לא יתן דאסור (ש"מ): מז] כב"ע נוסף כלומר עלו לו למפרע [נכש"מ הגיה כן כדיבור הקודס אחר מיבת קתני, וקרוב לודאי שהוא ט"סן: יז] ל"ל בתחתונים, שהות ע"ס]. יון ל"ל בתחתונים, וכיון דנתן כו' (*צ"ק): יה] רבנן הוא דקאמרי (*ש"ח): יש] ור' אליעזר היא דאיירי בסיפא דמתני' לל"ל וסס"ד ותיכת היא

מזה והא דקתול ינתנו כו' (שמכ"): באן ל"ל במתן (שמכ"): באן ל"ל במתן (*שמכ"). וע' אות ה: בבן ל"ל דיוקא (ש"מ): בגן בט"מ, נוסף יממתני׳ פשיטא ליה לתרץ . ריהיב למעלה שיעור עליונים דיהיב למעלה שיעור עליונים ועוד אבל בברייתא דקתני בסיפא תחתונים עלו לו הוה משמע ליה עלו לשם תחתונים: כד] סח"ל הגיה ויחיב למטה שיעור עליונים. וע"ם למטה שיעור עליונים. וע"ע ניאורו. וע"ע לל"ק ובה"ז, פמ"א, ק"ד ושאר מפלשיט: בהן יחזור ויתן למעלה (ש"ח): בון דגרטינן למעלה (ש"ח): בון דגרטינן יחזור ויתן למעלה ויחזור ויתן יתזור ויתן למעלה ויתזור ויתן (מ"ח): למטה כו' כל"ל (מ"ח): כו] שיריים דאין עולה לשרייים אלא היכא שנתן כבר למעלה. אלא ודאי גרסינן כדפי' והיינו דתחתונים עלו לו לשם שיריים דתוחונים עלו לו לשם שיריים דרוטאת בהמה דמה שחזור (שיח): כה] ל"ל במתן (ציק): כמ] ל"ל דמים רבים (שיח): ל) לן "ל אין בכך (שיח): לא] גי" אותה שיריים ל"ק יעשה אותה שיריים בשביל עולה ושתי מתנות וכו" בשביל עולה ושהי מתנות וכוי. ויש לומר דמתנה וכוי. ולגליון הכילו נ"ל בשביל עולה וי"ל מתנה ראשונה משתי מתנות שהן ארבע של וארלה וכוי. וע' שהן אובע של עולדורו ווע בשיק במפלטיס: לבן ל"ל ניתנו (צ־ק): (לבן ל"ל ניתנו (צ־ק): לר] תיכת בו נמחק (ש־ח): לר] גי' ש"מ וכ"ש באחת, דילמא דיהיב למעלה שיעור

האחד. ועוד אמאי לא פריך

נמחק (צ״ק): כ] ושיעור מתנה